

पुष्पचयनम् १ पुष्पाप्येयं दयितार्थिता २ माला ३ गोत्रखलनेर्था ४ वक्रोक्तिः ५ सम्भ्रमाश्लेषः ६ । इति कविकल्पलता ॥ (घोटकलक्षणविशेषः । यथा, अश्ववैद्यके । ३ । ८२—८२ ।

“आगन्तवस्तुरङ्गस्य ये भवन्त्यन्वयगाः । विन्दवः पुष्पसंज्ञास्तु ते हिताहितसंज्ञकाः ॥ तेषां प्रदेशभेदेन लक्षणं यद् व्यवस्थितम् । तत्तथैव समासेन विस्मृतं कोर्णतेऽभ्युना ॥ अपाने च ललाटे च भ्रुवोर्मिर्द्विगुणं कर्णयोः । निगाले चैव केशान्ते पुष्पं धन्यतमं स्मृतम् ॥ स्कन्धे वक्षसि कक्षे च सृक्कयोर्बाहुकेशयोः । हन्वोः पृष्ठे च वाह्यानां पुष्पं स्वामिहित-प्रदम् ॥

नाभौ केशे तथा कण्ठे दन्ते च व हि वाजिनाम् । पुष्पं धन्यतमं प्रोक्तं भर्तुः सर्वार्थसाधकम् ॥ अप्रशस्तानि दृष्टानि सुनिभिर्यानि वाजिनाम् । तानि सत्यं प्रवक्ष्यामि पुष्पाण्यागमदर्शनात् ॥ अधरोष्ठे कटे प्रोथे उत्तरौष्ठे तथैव च । चोखायां गण्डयोश्चैव शङ्खयोश्च तथा भ्रुवोः ॥ श्रीवायाश्च वक्षे चैव रुक्मयोः स्फुरके स्मिन्चि । पायौ क्रोडौ च पुष्पाणि निन्दितानीति निश्चयः ॥ रक्तं पीतं तथा लघुं पुष्पं सर्वत्र नेष्यते । शुभप्रदेशसञ्ज्ञातं भवेत् साधारणं ततः ॥ पुत्रलाभं धनप्राप्तिमारोग्यं विजयं तथा । विन्वात् पुष्पैः शुभेभ्यस्तैरशुभैश्च विपर्ययम् ॥ सर्वज्ञपुष्पितो वाजी परित्वाज्जो न संशयः ॥” स्त्रीरजः । (यथा, मार्कण्डेये । ५१ । ४२ । “स्त्रीणां पुष्पं हरत्वन्या प्रवृत्तं सा तु कन्यका ॥”) विकाशः । इति मेदिनी । पे, ८ । धनस्य विमानम् । नेत्ररोगविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ फुलौ इति भाषा ॥ अस्त्यौघं यथा,— “हरीतकी वचा कण्डं पिप्पली मरिचानि च । विभीतकस्य मञ्जा च शङ्खनाभिर्मनःशिला । सर्वमेतत् सर्वं कृत्वा ह्यागौक्षीरेण पेययेत् ॥ नाशयेत्तिमिरं कण्डू पटलाभ्यर्च्य दानि च । अधिकानि च मांसानि यश्च रात्रौ न पश्यति ॥ अपि हि वार्षिकं पुष्पं मासेनैकेन साधयेत् ॥ वरिश्चन्द्रोदया नाम वृणां दृष्टिप्रसादनी ॥” इति चक्रपाणिदत्तः ॥

(अस्त्य चिकित्सान्तरं यथा,— “पूर्वाहारविहारैस्तु नेत्रे पुष्पश्च जायते । प्रथमं मुखसाध्यं स्यात् द्वितीयं कण्ठसाध्यकम् ॥ तृतीयं शङ्खसाध्यम् चतुर्थं नदसाध्यकम् । शङ्खपुष्पं तथा रोध्रे शङ्खनाभिर्मनःशिला ॥ काञ्चिकेन तु संपेय्य ह्यायाशुष्का भिषग्वर ! । वातिके काञ्चिकेनापि पेटिके पयसा हिता ॥ श्लेष्मिके मूत्रसंयुक्ता पुष्पस्याञ्जनतो हिता ॥” इति हारीते चिकित्सितस्थाने चतुस्त्वारिंशत्तमेऽध्याये)

पुष्पकं, स्त्री, (पुष्पमिव पुष्पैर्वा कायति प्रकाशते इति । के + कः । पुष्प + संज्ञायां कन् वा ।) रौतिपुष्पम् । (पुष्पमिव प्रतिप्लुतिः । पुष्प + “इवे

प्रतिप्लुतौ ।” ५ । ३ । ६६ । इति कन् ।) धनस्य विमानम् । (कालपर्ययेण धनं विजित्य रावणेन हृतेऽस्मिन् रावणस्यैव जातम् । यथा, रघौ । १० । ४६ ।

“वेमानिकाः पुष्पकतः त्वज्जन्तु मरुतां पथि । पुष्पकालोकसंक्षोभं मेघावरणतत्पराः ॥”) नेत्ररोगः । रत्नकङ्कणम् । रसाञ्जनम् । लोहकांस्थम् । गृहकारणकटी । इति मेदिनी । कासीसम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (पुष्प + स्वार्थे कन् । पुष्पम् । यथा, गारुडे १८२ अध्याये । “सप्ताभिमानितं कृत्वा करवीरस्य पुष्पकम् । स्त्रीणामग्रे भ्रामयेच्च क्षणार्धे सा वशा भवेत् ॥” पुं, निर्विषसर्पजातिभेदः । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने । ४ अध्याये ।

“निर्विषास्तु गलगोली शूकपत्रोऽजगरी द्रव्यको वर्धकः पुष्पशक्तौ प्योतीरयः क्षीरिकः पुष्पकोऽतिपताकोऽन्वाहिको गौराहिको वृक्षेय इति ॥” * पर्वतभेदः । यथा, मार्कण्डेये । ५५ । १३ ।

“खण्डशङ्खी शातशङ्खी पुष्पको मेघपर्वतः ॥ प्रासादस्य मण्डपभेदः । यथा विश्वकर्मप्रकाशे । ६ अध्याये ।

“अथातः संप्रवक्ष्यामि मण्डपानाश्च लक्षणम् । मण्डपान् प्रवरान् वक्ष्ये प्रासादस्यानुरूपतः ॥ विविधा मण्डपाः कार्याः श्रेष्ठमध्यकनीयसः । नामतस्तान् प्रवक्ष्यामि शृङ्खलं द्विजसत्तमाः ॥ पुष्पकः पुष्पभद्रश्च सुवृत्तो गृहतनन्दनः । कौशुल्यो बुद्धिसंकीर्णो गजभद्रो जयावहाः ॥”

पुष्पकरणकं, स्त्री, (पुष्पाधार करण इव कायतीति । के + कः । बहुतरमनोरमपुष्पाधारकत्वादस्य तथालम् ।) उज्जयिन्यां शिवस्य उद्यानम् । यथा, शब्दमाला ।

“महाकालस्योज्जयनी विशालावन्तिका तथा । तस्य उद्यानके ज्ञेयं नाम्ना पुष्पकरणकम् ॥”

पुष्पकरणिकी, स्त्री, (पुष्पकरणकं शिवोद्यानमस्यस्या इति । इति । लिङ्गां ङीप् ।) उज्जयिनी । यथा, हेमचन्द्रः । ४ । ४१ ।

“उज्जयिनी स्वादिशालावन्ती पुष्पकरणिकी ॥”

पुष्पकासीसं, स्त्री, (पुष्पमिव कासीसम् ।) पीतवर्णकासीसम् । यथा, भावप्रकाशे ।

“अथ कासीसं भस्मवन्वृत्तिकांशम् । कासीसं धातुकासीसं पांशुकासीसमिवपि । तदेव किञ्चित् पीतम् पुष्पकासीसमुच्यते ॥ कासीसमञ्जसगुणश्च तत्तत्तत्तुवरं तथा । वातश्लेष्महरं केशं नेत्रं कण्ठविषप्रणुत् । मूत्रकृच्छ्राशरीश्वित्रनाशनं परिकीर्तितम् ॥”

तत्पण्यायः । कंसकम् २ नेत्रौघम् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ वत्सकम् ४ मलीमसम् ५ द्रवम् ६ विषदम् ७ नीलवृत्तिका ८ । अस्त्य गुणाः । तिक्तत्वम् । शीतत्वम् । नेत्रामयापहत्वम् । लेपेन पामाकुलादिनानालगद्दोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुष्पकोटः, पुं, (पुष्पप्रियः कोटः ।) भ्रमरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुसुमलभिमाम्ब ॥

पुष्पकेतनः, पुं, (पुष्पं केतनं ध्वजो यस्य ।) कामदेवः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४२ ॥

पुष्पकेतु, स्त्री, (पुष्पस्य नेत्ररोगविशेषस्य केतुरिव विनाशकत्वात् ।) कुसुमाञ्जनम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०३ ॥

पुष्पघातकः, पुं, (हन्तीति । हन + खल । घातकः । पुष्पाणां पुष्पघातानां घातकः नाशकः ।) वंशः । इति शब्दमाला ॥

पुष्पचापः, पुं, (पुष्पमेव पुष्पमयो वा चापोऽस्य ।) कामदेवः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४१ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १४ । २६ ।

“सा संमोहनवायव्यवारुणाश्चैर्निरन्तरैः । विद्धेव पुष्पचापेन तत्क्षणां समलक्ष्यत ॥”

पुष्पाणां चापः । पुष्पधनुः । यथा, रघौ । १२ । ४५ ।

“आततज्यमकरोत् स संसदा विस्मयस्तिमितनेत्रमौचितः । श्रैलसारमपि नातियत्नतः ॥

पुष्पचापमिव पेशलं सरः ॥”)

पुष्पचामरः, पुं, (पुष्पं चामर इवास्त्रम् ।) दमनवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ केतकवृक्षः । इति शब्दमाला ॥

पुष्पदः, पुं, (पुष्पं ददातीति । दा + कः ।) वृक्षः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १८० ॥ पुष्पदातरि, त्रि ॥

पुष्पदन्तः, पुं, (पुष्पमिव शुक्लो दन्तोऽस्य ।) वायुकोणस्थदिग्गजः । इत्यमरः । १ । ३ । ४४ । विद्याधरविशेषः । इति मेदिनी । ते, २१३ ॥ जिनभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ नागभेदः । इति धरणिः ॥ (यथा, महाभारते । ७ । २०० । ७० ।

“अर्थो कृत्वेनपुत्रश्च पुष्पदन्तश्च त्राम्बकः ॥ पार्वतीप्रदत्तः कार्तिकेयस्यानुचरविशेषः । यथा, महाभारते । ६ । ४५ । ४६ ।

“उज्जादं पुष्पदन्तश्च शङ्खकर्णं तथैव च । प्रददावपिपुत्राय पार्वती शुभदर्शना ॥”

विष्णोरनुचरविशेषः । यथा, भागवते । ८ । २१ । १७ ।

“जयन्तः श्रुतदेवश्च पुष्पदन्तोऽथ सात्वतः ॥”

शिवगणभेदः । यथा, कथासरित्सागरे । १ । ४६ ।

“प्रसादवित्तकः शम्भोः पुष्पदन्तो गणोत्तमः । न्यवेधि च प्रवेष्टोऽस्य नन्दिना दारि तिष्ठता ॥”)

पुष्पदन्तकः, पुं, शम्भुर्विशेषः । स च महिम्नः स्तवकर्ता । इति शब्दरत्नावली ॥

पुष्पद्रवः, पुं, (पुष्पाणां द्रवः ।) पुष्परसः । तत्पण्यायः । पुष्पसारः २ पुष्पखेदः ३ पुष्पजः ४ पुष्पनिर्यासकः ५ पुष्पाम्लजः ६ । अस्त्य गुणाः । सुरभिलम् । शीतत्वम् । कषायत्वम् । गौरवत्वम् । दाहभ्रमात्तिविमोहसुखसमयलक्षणात्तिपित्तकफदोषाधिरारोचकनाशित्वम् । सरत्वम् । सन्तपणत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुष्पधन्वा, [न] पुं, (पुष्पं धनुस्त्विति । “धनुयश्च ।” ५ । ४ । १३२ । इति अनङादेशः ।)